

פָּרָה שׁוֹמֶרֶת שַׁבָּת (1)

פַּעַם הָיָה אִישׁ צַדִּיק שֶׁהִיָּתָה לוֹ פָּרָה.

הִיָּתָה הַפָּרָה עֹבֶדֶת בַּשָּׂדֶה וְחוֹרֶשֶׁת בְּיוֹם רִאשׁוֹן, בְּיוֹם שְׁנִי, בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי, חֲמִישִׁי וְשִׁשִּׁי, אַךְ בַּשַּׁבָּת הִיָּתָה הַפָּרָה נָחָה מִמְּלָאכָה.

עָבְרוּ יָמִים, וְהַצַּדִּיק יָרַד מִנִּכְסָיו וְנֶאֱלָץ לִמְכֹּר אֶת הַפָּרָה שְׁלוֹ לַגּוֹי.

הוֹצִיא הַגּוֹי אֶת הַפָּרָה לַחֲרָשׁ בַּשָּׂדֶה. חֲרָשָׁה הַפָּרָה אֶת הַשָּׂדֶה בְּיוֹם רִאשׁוֹן, חֲרָשָׁה בְּיוֹם שְׁנִי, בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי, חֲמִישִׁי וְשִׁשִּׁי, אָבֵל בְּיוֹם הַשַּׁבָּת נָחָה וְלֹא הִסְכִּימָה לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה. הִכָּה אוֹתָהּ הַגּוֹי, וְהִיא לֹא הִסְכִּימָה לַחֲרָשׁ.

חָזַר הַגּוֹי לַצַּדִּיק מוֹכֵר הַפָּרָה וְאָמַר לוֹ:

"קַח בַּחֲזָרָה אֶת הַפָּרָה שְׁלָךְ! נִשְׁשָׁה יָמִים הִיא עֹבֶדֶת יָפָה, אָבֵל הַיּוֹם הוֹצֵאתִי אוֹתָהּ לַחֲרָשׁ, וּבְמָקוֹם לַעֲבֹד הִיא רוֹבֶצֶת וְלֹא מִסְכִּימָה לַעֲשׂוֹת שׁוּם מְלָאכָה. הִכִּיתִי אוֹתָהּ, וְזֶה לֹא הוֹעִיל".

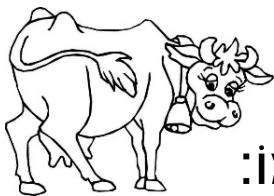
פָּרָה שׁוֹמֶרֶת שַׁבָּת (2)

הַבֵּין הַצִּדִּיק שֶׁהַפָּרָה שָׁלוּ הַיָּתֶה רְגִילָה לָנוּחַ בַּיּוֹם
הַשַּׁבָּת וְלִכֵּן אֵינָה עוֹשֶׂה מְלָאכָה. הִלֵּךְ אֶל הַפָּרָה,
וְלַחֵשׁ לָהּ בְּאָזָן:

"אֹי פָּרָה... כְּשֶׁהָיִית בְּיָדִי הָיִית נָחָה בַּשַּׁבָּת, וְעַתָּה
מְכַרְתִּי אוֹתָךְ לְאִישׁ זֶה. בְּבִקְשָׁה מִמֶּךָ, קוּמִי
וְחַרְשִׁי".

מִיד נִעְמְדָה הַפָּרָה וְהִתְחִילָה לַחְרֹשׁ.

שָׁאַל אוֹתוֹ הַגּוֹי: "מָה קָרָה כָּאן? הֲאֵם כְּנִשְׁפָּת אֶת
הַפָּרָה? לֹא אֶתֶר עַד שֶׁתִּגִּיד לִי מָה אֲמַרְתְּ לָהּ!"

סִפֵּר לוֹ הַצִּדִּיק מָה אָמַר לַפָּרָה.

שָׁמַע הַגּוֹי, נִבְהֵל וְהִזְדַּעֲזַע, וְאָמַר לְעַצְמוֹ:

"הַפָּרָה הַזֹּאת, שָׁאִין לָהּ לֹא דַעַת וְלֹא תְבוּנָה,
הִכִּירָה אֶת ה' בּוֹרְאָהּ, וְאֲנִי שֶׁבִּרְאֵנִי ה' בְּצִלְמוֹ
וּבְדַמּוּתוֹ, וְנָתַן לִי דַעַת וּבִינָה – לֹא רָאוּ לִי לְהַפִּיר
אֶת בּוֹרְאִי?"...

מִיד הַלֵּךְ וְהִתְגַּיֵּר וְזָכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְנִקְרָא רַבִּי
יוֹחָנָן בֶּן תּוֹרָתָא [=בֶּן הַשּׁוֹר].

יְמֵה

1. -

2. -

3. -

4. -

שֵׁמֶ: